

Posudek magisterské diplomové práce

SOŇA TOLAROVÁ: ČESKÉ RECEPCE DÜRRENMATTOVY HRY PLAY STRINDBERG

Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Ústav translatologie, Praha 2012

Tématem předložené diplomové práce je recepce hry „Play Strindberg“ od švýcarského spisovatele Friedricha Dürrenmatta v českých zemích. Plurál, použitý v titulu práce, působí poněkud nezvykle. Diplomantka představuje autory původního díla a adaptace, švédského spisovatele Augusta Strindberga a Friedricha Dürrenmatta, a jejich hry „Tanec smrti“ (1905) a „Play Strindberg“ (1969). Obšírně se zabývá českou recepcí Dürrenmattovy hry, která byla v letech 1969-2010 inscenována na českých jevištích devětkrát a jednou v České televizi (1996). Výběr referátů a recenzí z dobového tisku, z nichž sestavuje komplexní obraz jednotlivých inscenací, doplňuje přehlednými tabulkami a shrnutím.

Dále představuje oba překladatele hry Bohumila Černíka (nar. 1924) a Jiřího Stacha (nar. 1930) a v translatologické analýze, vycházející z modelu Kathariny Reissové, se zabývá jejich překlady z roku 1969 a 1989.

Práce je přehledná a má logickou strukturu. Diplomantka důkladně zpracovala novinové výstřižky v archivu Divadelního ústavu a v Městské knihovně v Praze, využila i vzpomínky a dobové rozhovory s herci. Kladem je též, že se pokoušela pátrat po překladateli Bohumilu Černíkovi, žijícím od roku 1969 ve Švýcarsku, i když neměla úspěch. Rozhovor s překladatelem Jiřím Stachem vhodně opatřila zpřesňujícími a korigujícími poznámkami. Zdařilé je i propojení teorie a praktické části analýzy konkrétních textů, resp. jejich částí.

K práci mám pouze drobné připomínky. Postrádám Dürrenmattovy komentáře ke Strindbergově hře (uvedeno jen jedno vyjádření) z deníků a teoretických textů. Do poznámky k rozhovoru s Jiřím Stachem bylo vhodné uvést, že překladatel Jaromír Povejšil zemřel (1931-2010). Věcná chyba je tamtéž str. 8, pozn. 33: v překladu Bedřicha Václavky (uvedeno dvakrát). Bedřich **Václavek** (1897-1943) byl známý literární a divadelní kritik a marxistický estetik, který ve 20. a 30. letech též překládal německou literaturu (mj. H. Manna, G. Kellera, J. Wassermanna, F. C. Weiskopfa). Tamtéž str. 9: ...román Gerharda Hauptmanna... - správně Gerharta. Další připomínky se týkají stylistických a ortografických chyb a překlepů: str. 24: Před **uvedením** hry Dürrenmatt **uvedl**...; str. 27:...Play Strindberg **splnil** očekávání... (proč maskulinum?); zbytečná přivlastňovací zájmena, např. na str. 50 čtyřikrát ve dvou odstavcích zájmeno **svůj**; psaní velkých a malých písmen: **Univerzita** v Bernu (str. 17), v rozhovoru s J. Stachem: Romulus **veliký**, **spasitel**, **státní banka**; str. 9, pozn. 1 nemá konec; zbytečně časté opakování „Jiří Stach“ na str. 51; str. 17: ...vztah k údolí Emmentalu – správně k údolí Emmental nebo k údolí řeky Emmen; překlepy – např. str. 29: mohly **byt** výstřižky – správně být, rozhovor s J. Stachem str. 10, pozn. 37: rešie – správně režie.

Přes tyto drobné výhrady navrhuji práci hodnotit jako **výbornou**.